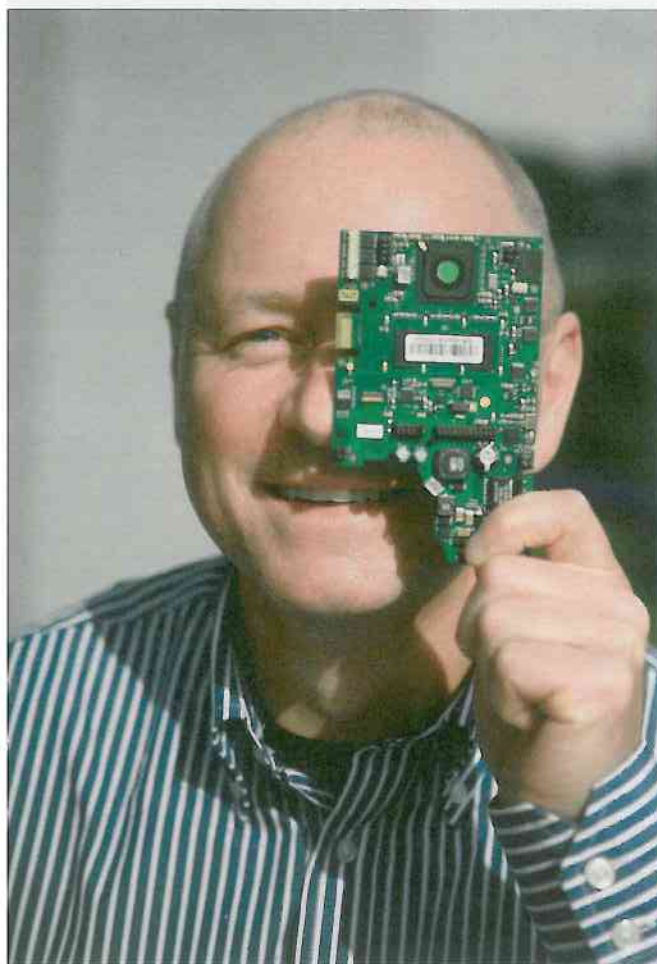

Elektronky jsou mojí nirvánou

Bývalý radioamatér Oldřich Stejskal v úniku před manažerským stresem sestavil v dílně desítky elektronkových zesilovačů.

Jan Němec

Dřevěná přední deska zesilovače měla být vlastně původně schodem v jejich novém domě. Když ale Oldřich Stejskal před lety viděl, jak se najatí řemeslníci stavějí k práci, raději je vyhnal. „Při úprku za sebou nechali nějaký materiál. Říkal jsem si, sakra, přece tím nezatopím. Tak jsem jeden nalakovaný a vyleštěný schod vzal, rozřezal a udělal z něj panely na zesilovače,“ vzpomíná šéf společnosti 2N Telekomunikace na historii jednoho z přístrojů, které postavil ve své domácí dílně.

Oldřich Stejskal

- Vystudoval ČVUT v Praze.
- Do české společnosti 2N Telekomunikace nastoupil krátce po revoluci, v roce 1990.
- Z původně technických funkcí a funkce šéfa výroby a vývoje se přesunul do manažerských pozic.
- Generálním ředitelem se stal v roce 2004 po odchodu zakladatelů z řídících pozic.
- Je ženatý a má dvě děti.

Radioamatér.
Šéf firmy 2N Telekomunikace propadl kouzlu páječky už v dětství.

Srdce každého člověka, který někdy v ruce držel páječku, musí nad kousky ze Stejskalovy sbírky plesat: čistá jednoduchost „vnitřností“ přístrojů, mohutné lesknoucí se elektronky, to vše v decentních elegantních krabicích. Ostatně právě tato jednoduchost přístrojů sestavovaných podle postupů běžných před desítkami let byla jednou z hlavních příčin, proč ředitel významné telekomunikační firmy „postavil dílnu a kolem ní něco, kde by mohly bydlet žena s dětmi“. Jak se česká společnost, která vznikla v malé garáži krátce po konci socialismu, postupně přesunovala do nových, moderních technologií, začal technik a rozený radioamatér v práci z určitého pohledu strádat.

Opustil pozice, kde několik let řídil vývoj a výrobu. „Byl jsem fanatickým radioamatérem ještě ve Svazarmu a prvních osm let v 2N jsem byl zodpovědný za vývoj a výrobu. Nesmírně mě to uspokojovalo, protože jsem svého koníčka přetavil v poměru jedna ku jedné do něčeho, co mělo smysl,“ vypráví Stejskal. Po několika letech ale povýšil na technického ředitele, což ho odtáhlo od „milované páječky, šroubováku a osciloskopu“. Ještě dále od vůně taveného cínu se ocitl v roce 2004, kdy původní majitelé firmy opustili její vedení a Stejskal dostal nabídku stát se generálním ředitelem.

Aby toho nebylo málo, musela navíc firma 2N Telekomunikace po roce 2008 zásadně změnit svoje směřování. Doba pevných telefonních linek, jež byly její hlavní doménou, se definitivně stala minulostí. Trh ovládly mobilní telefony a hlavní byznys podniku se začal rychle hroutit. Místo technologií pro pevné linky proto začali její technici vyvíjet úplně nové produkty: například moderní systémy pro komunikaci v budovách, které umějí přečíst otisk prstu návštěvníka nebo komunikovat přes internet.

„Jsou už ale tak komplikované, že jejich vnitřku nerozumím. I když se cítím jako odborník, tohle už bych prostě s páječkou dohromady nedal,“ vysvětluje Oldřich Stejskal, proč se v novém domě s velkou dílnou pustil do pájení zesilovačů.

Nejprve pro kolegy z firmy sestavoval elektronkové zesilovače – byli to kytaristé a hráli v kapelách. Kromě jemné manuální práce s páječkou ho prý naplňoval také pocit, který zažíval, když na koncertě v potměšlém sále za zády

muzikantů blikaly kontrolky jeho zesilovačů. „Je to pěkná odměna za odvedenou práci,“ pochvaluje si Oldřich Stejskal.

O něco později se dali dohromady s kamarádem, jehož vášní byly odjakživa pro změnu staré gramofony. Potřeboval pro ně ale zesilovače...

Dnes už mají oba elektronadšenci sbírku natolik velkou, že spustili také webové stránky, kde výsledky svého kutilství vystavují a případným zájemcům i prodávají nebo vyměňují.

„Nejde ale o byznys, jen o to, aby se nám alespoň část těch nemalých investovaných peněz vrátila. Lépe se pak vysvětluje manželkám, proč utrácíme z jejich pohledu za nesmysly,“ směje se Oldřich Stejskal. Právě proto, aby se hobby „nezvrtilo“ v honbu za ziskem, si také dal jednoduchý závazek. „Řekl jsem si, že nikdy nikomu neslíbím žádný termín,“ dodává manažer.

Zesilovač z mořského dna

Unikátnost některých jeho zesilovačů spočívá v použití nezvyklých materiálů. Kromě zmiňovaného přístroje s deskou z původního schodu je ve sbírce kuriozit více. „Mám speciální sérii, kterým říkám ‚garbage technology‘,“ usmívá se Oldřich Stejskal a dodává, že o podrobnostech o získávání některých součástek snad raději ani nebude veřejně mluvit. „Mám prostě úchylku na krámy,“ naznačuje s úsměvem.

Historii jednoho netradičně vyhlížejícího kusu elektroniky ale přece odvypráví. Souvisí s jeho druhou vášní – potápěním. „Když jsem se kdysi potápěl k jednomu vraku nedaleko pobřeží Chorvatska, vydoloval jsem z něj chladič, pořádný kus hliníku. Prostě jsem ho tam nemohl nechat, takže jsem s ním pak hodinu plaval ke břehu, málem jsem se utopil... Ale dnes je z něj zesilovač,“ vzpomíná Oldřich Stejskal.

Zdálka ne všechny součástky ale mají takto „romantický“ původ; většinu Oldřich Stejskal úplně normálně nakupuje. „Není to nijak extra finančně náročný koníček. Nikdy jsem nehrál golf, ale když vidím, co všechno je k tomu potřeba, moje hobby bude určitě levnější. I když se mi samozřejmě občas stane, že se stavím v nějakém obchůdku, natrefím tam na spřízněnou duši a najednou zjistím, že odcházím o tři tisíce lehčí,“ vysvětluje. Někdy prostě neodolá a touha po pěkné elektronce u něho převáží.

Stejně „postižených“ lidí, jako je Oldřich Stejskal, je samozřejmě mnoho. A dokonce přibývají. Lidem přestávají stačit „nehmotné“ elektronické knihy nebo „empétrojky“ a digitální přehrávače. Vracejí se zpět ke gramofonům, vinylu, kvalitním zesilovačům jednoduché konstrukce.

Právě tyto nadšence chtějí Oldřich Stejskal s kolegou oslovit prostřednictvím webu OldStep.com. Na něm předvádějí své nejzajímavější zesilovače či gramofony. Setkává se prý se solidní odezvou – měsíčně ho navštěvuje několik stovek lidí.

Aby mi nepřeskočilo

Svému znovunalezenému koníčku je Oldřich Stejskal schopen věnovat spoustu volného času. „Někdy mě přepadne inspirace,

jsem dva dny zalezlý v dílně a během té doby stihnu sestavit celý zesilovač,“ konstatuje Stejskal a zároveň dodává, že se ale nikdy do pájení nenutí. Když nemá náladu, třeba týden se hobby vůbec nevěnuje, jindy je ve sklepním království zavřený každý večer.

Kromě potřeby sáhout si na něco hmotného, což už nové pro-

dukty 2N Telekomunikace neumožňují, totiž s páječkou v ruce především relaxuje. „Když dnes přijdete z práce plné konfliktů, stresu a tlaku, bez kterých asi ani dnes už komerční firma být nemůže, chcete uniknout do něčeho, co je relativně bezpečné, je to vaše a hlavně u toho zažíváte pocit tvorby a vlastního uspokojení. Myslím si, že je to velice důležité,“ vysvětluje Stejskal a jedním dechem dodává, že zná spoustu lidí, kteří relaxování po náročné práci zanedbávají.

„Jsou lidé, kteří nemají ani sport, ani žádného koníčka, ani třeba rodinu. V práci dokážou být velice výkonní, ale strašně riskují, že jim jednoho dne přeskočí. Když jste v práci v krizi, potřebujete vědět, že máte před stresem kam uniknout,“ zdůrazňuje Stejskal.

Právě fakt, že díky útekům do sklepa předchází konstantnímu stresu, mu zajišťuje pochopení i u rodiny. „Mám naštěstí skvělou ženu. Když jsem v dílně, ona má svoji zahradu. Občas, když přijdu domů vyklepaný, to na mně vidí, a dokonce se sama ptá – chceš jít dolů?“ usmívá se šéf 2N Telekomunikace.

Že by se koníčku věnoval na plný úvazek a prodejem vlastníma rukama sestavených elektronických zázraků se někdy v budoucnu živil, o tom zatím Oldřich Stejskal neuvažuje.

„Ale mám jeden sen. Lidé mění svá místa, nebudu v 2N do smrti. A odhaduju, že až jednoho dne z tohoto vlaku vyskočím, nebude se mi hned chtít naskočit do dalšího. A právě v tomto mezidobí chci mít něco, k čemu bych se mohl upnout s tím, že se tam budu cítit dobře,“ uzavírá Oldřich Stejskal. >>

